DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)
11. juli 1991 *

I sag C-351/88,

angående en anmodning, som Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

Laboratori Bruneau Srl

mod

Unità sanitaria locale RM/24 di Monterotondo,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-Traktatens artikel 30 og 92,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Díez de Velasco, og dommerne C. N. Kakouris og P. J. G. Kapteyn,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman,

efter at der er afgivet skriftlige indlæg af:

— sagsøgeren i hovedsagen, selskabet Laboratori Bruneau Srl, ved advokaterne Ernesto Beretta og Aldo Bozzi, Milano, advokat Giuseppe Bozzi, Rom, og advokat Aloyse May, Luxembourg,

— den italienske regering ved avvocato dello Stato Pier Giorgio Ferri, som befuldmægtiget,

* Processprog: italiensk.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Guido Berardis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at selskabet Laboratori Bruneau Srl og Kommissionen har afgivet indlæg i retsmødet den 5. juni 1991,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 27. juni 1991,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse afsagt den 30. maj 1988, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. december 1988, har Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af EØF-Traktatens artikel 30 og 92 for at kunne afgøre, om en række italienske bestemmelser, hvorefter en vis andel af offentlige indkøb er forbeholdt virksomheder, der er beliggende i Syditalien (Mezzogiorno), er forenelige med disse traktatbestemmelser.

2 Spørgsmålet er blevet rejst under en retssag mellem selskabet Laboratori Bruneau Srl og Unità sanitaria locale RM/24 di Monterotondo (Rom) (herefter benævnt »USL«), efter at nævnte selskab var blevet udelukket fra at deltage i en licitation vedrørende levering af suturmateriale.

3 Den italienske stat har i medfør af artikel 17, stk. 16 og 17, i lov nr. 64 af 1. marts 1986 (»ordningen for forvaltningen af de særlige foranstaltninger for Syditalien«) pålagt samtlige offentlige organer og forvaltninger samt selskaber og institutioner, som staten er deltager i eller medejer af, herunder alle USL på det nationale område, en forpligtelse til at foretage mindst 30% af deres indkøb hos indu-

stri-, landbrugs- og håndværksvirksomheder med anlæg og fabrikker i Syditalien, hvor de pågældende produkter fremstilles helt eller delvis.

4 USL besluttede i overensstemmelse med disse italienske bestemmelser at udbyde indkøbet af suturmateriale ved bunden licitation. Selskabet Laboratori Bruneau Srl anfægtede afgørelsen herom ved Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio og gjorde herved gældende, at det var blevet udelukket fra at indgive bud på den forbeholdte andel af de af licitationen omfattede leverancer med den begrundelse, at det ikke havde produktionsanlæg i Syditalien.

5 Den forelæggende ret har under behandlingen af denne sag besluttet at anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Skal EØF-Traktatens artikel 30 og 92 fortolkes således, at en national ordning, hvorefter en bestemt andel af offentlige indkøbsaftaler forbeholdes virksomheder, der har fabrikker eller anlæg i bestemte områder på det nationale område, skal anses for at udgøre 'foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative restriktioner' eller 'støtte', og er de nævnte traktatbestemmelser til hinder for en ordning som nævnt?«.

6 Vedrørende hovedsagens faktiske omstændigheder, de omhandlede nationale bestemmelser, retsforhandlingernes forløb samt de skriftlige indlæg til Domstolen henvises i øvrigt til retsmøderapporten.

7 Domstolen har i dom af 20. marts 1990 (sag C-21/88, Du Pont de Nemours, Sml. I, s. 889) besvaret præjudicielle spørgsmål, der var forelagt af Tribunale Amministrativo Regionale della Toscana, og som vedrørte de samme spørgsmål. Domstolen fastslog heri, dels at Traktatens artikel 30 skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en procentandel af offentlige indkøb er forbeholdt virksomheder, der har produktionsanlæg i visse dele af det nationale område, og dels at den omstændighed, at en national foranstaltning eventuelt kan

bestemmes som en støtteforanstaltning efter Traktatens artikel 92, ikke er en tilstrækkelig begrundelse for at undtage foranstaltningen fra forbuddet i Traktatens artikel 30.

8 Da det af de indlæg, der er indgivet for Domstolen, fremgår, at der ikke i nærværende sag foreligger faktiske eller retlige omstændigheder, der kan begrunde en herfra forskellig besvarelse, vil besvarelsen i Domstolens nævnte dom af 20. marts 1990, sag C-21/88, være at gentage i nærværende sag.

Sagens omkostninger

9 De udgifter, der er afholdt af den italienske regering og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, der har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio ved kendelse af 30. maj 1988, for ret:

1) EØF-Traktatens artikel 30 skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en procentandel af offentlige indkøb er forbeholdt virksomheder, der har produktionsanlæg i visse dele af det nationale område.

2) Den omstændighed, at en national foranstaltning eventuelt kan bestemmes som en støtteforanstaltning efter Traktatens artikel 92, er ikke en tilstrækkelig begrundelse for at undtage foranstaltningen fra forbuddet i Traktatens artikel 30.

Díez de Velasco Kakouris Kapteyn

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. juli 1991.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

M. Díez de Velasco
Formand for Fjerde Afdeling